

EXPUNERE DE MOTIVE

pentru susținerea propunerii legislative privind **prevenirea transmiterii virusului și protecția persoanelor afectate de HIV/SIDA**

Așa cum în cea de-a XXVI-a sesiune extraordinară, Adunarea generală a Națiunilor Unite a tras un semnal de alarmă printr-un angajament mondial în favoarea intensificării eforturilor împotriva răspândirii acestui fenomen, și la nivel național legislația trebuie completată, explicit, în acest sens.

Potrivit art.1, alin.(1) din Legea 100/01.16.1998, asistența de sănătate publică are scopul de a păstra și promova starea de sănătate a populației. În contextul prezentei inițiative legislative, acest scop nu se poate realiza decât prin prevenirea și monitorizarea eficientă a acestei boli care tinde să devină, la nivel mondial, una din provocările cele mai redutabile ale vieții și demnității umane.

Chiar dacă în țara noastră acest cumplit flagel nu a ajuns, încă, să devină un fenomen social, nu trebuie să neglijăm, sau mai grav să uităm, că în țări cu economie mult mai puternică ca a noastră, cu posibilități financiare ce permit cercetarea până dincolo de bariera imaginabilului, acest devastator virus s-a transformat deja în fenomen social, afectând societatea la toate nivelurile sale: familial, de grup local și chiar național.

Prezenta inițiativă legislativă nu își propune, nici pe departe, să lanseze discriminări între bolnavi, ci dimpotrivă să-i protejeze. Având în vedere că până în prezent cele mai multe infestări au avut loc în unitățile sanitare, prin lipsa unei evidențe clare a bolnavilor infestați cu HIV, următoarele reglementări își propun să evite situații de genul celor în care bolnavii vin să se trateze de o boală și pleacă infestați cu o alta.

Deși documentele internaționale nu impun adoptarea unei legi speciale, apreciem că experiența negativă a statelor lovite de acest fenomen social ne îndeamnă la o excesivă prevenție, singura metodă, până în prezent cea mai eficientă pentru contracararea acestui virus necruțător.

Această inițiativă nu-și propune, de asemenea, o reglementare a activităților desfășurate de către instituțiile abilitate ci a norma și direcționa atribuțiile, de ansamblu, către sectoarele de eficiență.

Dacă statele afectate de creșterea continuă și alarmantă a cazurilor (de la an la an) au ajuns, în prezent, la o legislație care, prin aplicarea consecventă și oportună a unor programe de prevenire și protecție socială, controlează cât de cât fenomenul, aceasta s-a realizat după declanșarea epidemiei, nu înainte de aceasta. Deci, noi avem posibilitatea, care trebuie să

ne determine și voința, să le concepem și să le punem în practică înainte ca răspândirea virusului în rândul populației să fie pierdută de sub control.

Greutățile economice ale tranziției, sărăcia, accesul condiționat la educație, debusolarea tinerilor și creșterea ratei criminalității, în special a traficului de droguri și carne vie, sunt numai principalii factori care contribuie la propagarea virusului.

Simple programe guvernamentale, sau ministeriale, cifre aruncate pe hârtie, nu contribuie la eradicarea sau controlarea fenomenului, dacă nu sunt puse și în practică. Este adevărat că la aceste programe trebuie să contribuie și societatea civilă, dar aceasta trebuie sprijinită de către guvern cu fonduri, nu numai cu bune intenții.

Situația creată în luna noiembrie, când o mare parte din cei ce urmează tratamentul împotriva HIV, datorită lipsei resurselor financiare, nu au mai putut intra în posesia tratamentelor, ne-a determinat să înaintăm acest demers, pentru ca în viitor nu numai să evităm asemenea situații ci să putem pune un accent deosebit pe actul de prevenire, singurul eficient asupra răspândirii virusului.

Senator PRM Mircea Nedelcu